

i denne Sal have overværet Eksekutionen af en Rottingsstraf, men hvis de havde gjort det, vilde de vistnok finde, at det var en højst modbydelig Straf. For mig staar det saaledes, at jeg har været i det Tilfælde at skulle staa over for det Tilfælde at skulle sige: Saa og saa mange Slag Prygl kan man give denne Mand, uden at han dør deraf. Dette er ret nedværdigende for den Læge, der skal have dermed at gøre.“

Saadan udtalte jeg mig den Gang, da vi havde Spørgsmaalet om Rottingsstraf for de vestindiske Soldater til Forhandling. Den Gang den højtærede Justitsminister forelagde os et Forslag om legemlig Straf, udtalte jeg angaaende Sædelighedsforbrydere, at det var min Overbevisning, at de allerfleste Sædelighedsforbrydere vare psykisk abnorme, og at det var ganske fornuftstridigt og urimeligt at prygle løs paa sindssyge Folk, det er noget, man for mange Aar siden har afskaffet. Man kan ikke med nok saa mange Prygl prygle psykiske Defekter ud af Folk. Jeg er ikke ved det, der nu er kommet frem, bleven overbevist om, at det er bedre at anvende legemlig Straf nu, end det har været hidtil.

Den ærede Ordfører udtalte, at vi ved denne Lov opnaaede en hel Mængde Goder. Han udtalte, at der var jo Prygl i Loven, og der vil blive mindre Prygl nu. Det forekommer mig, at det er et ganske grundfalsk Argument at stille op. Hvis jeg er en bestemt Modstander af legemlig Straf som Straf betragtet, kan jeg dog ikke stemme for dette Forslag, idet jeg trøster mig med et saadant Argument som det, at der nu vil blive færre Prygl i Loven. De Prygl, vi nu have i Loven, ere Prygl, som hverken jeg eller den ærede Ordfører have noget Ansvar for. Kunne vi ikke faa dem ud af Loven, fordi en af Lovgivningens Faktorer ikke vil gaa med dertil, have vi vor Samvittighed fri. De Prygl derimod, der nu komme ind i Loven paa Grund af vor Afstemning, dem er det, vi bære Ansvaret for, og det vil jeg ikke være med til.

Den ærede Ordfører har erkendt, at Prygl ikke virker som Opdragelsesmiddel, og derfor tager man Prygl bort fra Børn og unge Mennesker, men naar Prygl ikke er noget Opdragelsesmiddel, saa ere de i dette Tilfælde kun en afskrækkende Straf, for Forbryderen selv og andre et Eksempel til Advarsel. For mig staar det saaledes, at jeg ikke tror paa, at Prygl virker som Afskrækkelsesmiddel, og det forekommer mig at være ganske fornuftstridigt at anvende

dem som saadant. Hvis Prygl virkelig var et godt Straffemiddel, vilde det være dumt kun at anvende dem i disse Tilfælde; saa vilde der være mange andre Tilfælde, hvor man med ganske samme Grund og efter samme Ræsonnement kunde anvende dem. Hvis man troede, at det at give en Mand Prygl afholdt ham fra at begaa en Forbrydelse i Fremtiden, skulde vi jo have det ind i Lovgivningen paa en hel Mængde andre Omraader. Her siger man derimod: Vedkommende har selv givet Prygl, har selv begaaet en raa Voldsforbrydelse, og derfor skal han ogsaa smage Prygl selv. Det forekommer mig ikke at være nogen Straf, men kan aldrig blive andet end en Hævn, som Samfundet vil tage over vedkommende, og det forekommer mig at være ganske irrationelt, at Samfundet skal hævne sig paa de enkelte Individuer. Jeg kan godt forstaa den Følelse, at man oprøres over Bølleoverfald og Voldtægtsforbrydelser. Jeg har selv været i det Tilfælde, hvor jeg er bleven meget oprørt ved at se den Slags Ting, og hvor jeg havde den største Lyst til at anvende legemlig Vold over for vedkommende, der havde begaaet dem, men det er, hvad den enkelte føler, naar han bliver hidsig, et andet er, hvad Samfundet kan gøre under saadanne Omstændigheder.

Hvis man saa vil sige: Disse Forbrydere ere dog særlig raa og voldsomme; derfor bør Samfundet ogsaa hævne sig paa dem og tilføje dem selv legemlig Lidelse, saa siger jeg: Der er jo en Mængde Forbrydelser, som ere ganske anderledes raa end dem, man plejer at kalde Bølleoverfald paa sagesløs Person. Disse Forbrydelser begaas næsten altid i Drukkenskab, og jeg skal ikke i nogen Maade forsvare eller undskylde det, der begaas i Drukkenskab, men jeg vil dog spørge, om ikke enhver mener, at f. Eks. en saadan Forbrydelse som Arthur Jørgensens, der med koldt og roligt Overlæg begaar et Modermord, er mere raa og raffineret end det, at slaas løs paa sagesløs Person i Drukkenskab. Vil man altsaa straffe særlig raa Forbrydelser med Legemsstraf, burde man ogsaa straffe Mordere og andre, da der kan tænkes mange andre Forbrydelser, som vidne om lige saa stor Raahed som dem, der kaldes Bølleoverfald, og de blive jo ikke straffede med Prygl. Derfor forekommer det mig, at der ikke er nogen særlig Grund til at straffe Bøllerne med Prygl. Jeg tror, det er en irrationel Straf, og jeg tror ikke, den nytter noget.

Man siger: Bøllerne ere fejge Personer,